

ASC – Leiderdorp. Circus! Circus!

Dit verslag van Norbert Jansen is geheel subjectief, getuige ook de schaakdiagrammen die vanuit de zwarte kant zijn weergegeven.

Dit was al weer de tweede ronde van de KNSB-competitie, maar het voelde als de start.

De eerste ronde speelden wij uit, en waren duidelijk nog niet uit onze Coronaslaap ontwaakt en we hadden geruisloos verloren van Schaakhuis.

Deze ronde speelden wij thuis tegen Leiderdorp, het team dat wij twee seizoenen geleden als laatste team voor de gedwongen Corona-stop hadden ontvangen. Destijds stond Leiderdorp ongenaakbaar bovenaan, waar wij flink wat lager in de ranglijst waren te vinden. ASC won toen.

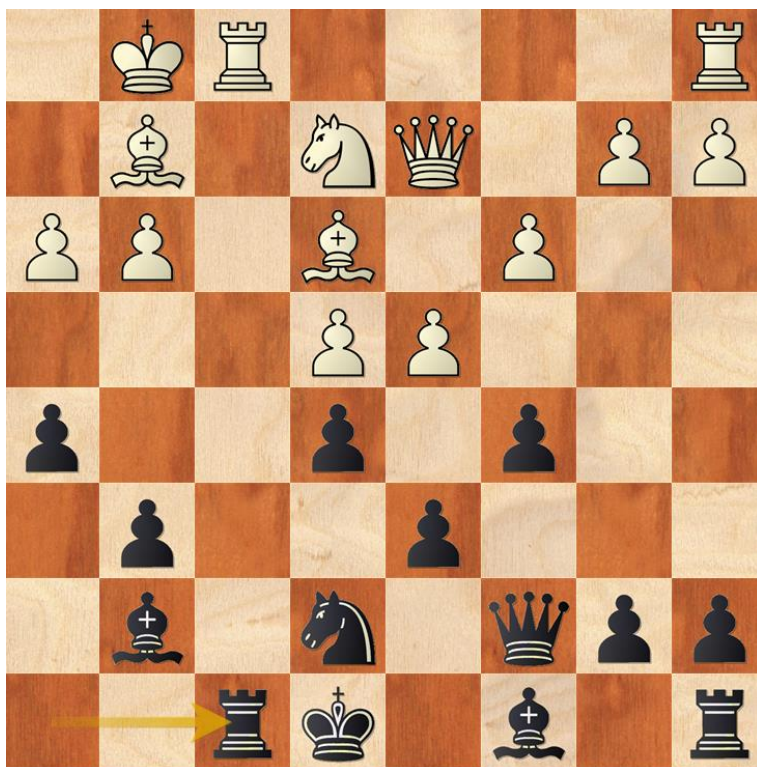
De Leiderdorpers waren derhalve vast gebrand op een overwinning. Via Dinard begreep ik dat zijn tegenstander zich met partijen uit databases op hem had voorbereid en dat dit op wel meer bordes was gebeurd.

Leiderdorp is een merkwaardig team. Ze spelen met een heuse GM, Daan Brandenburg. Maar deze keer speelde Leiderdorp ook met twee invallers die niet zo heel sterk zijn begreep ik achteraf. Ook een GM kan maar 1 punt tegelijk scoren, dus waren we zeker kansrijk.

Die kansen zag ik niet zo in het begin van de wedstrijd. Onze Wouter had in het begin van de partij wel een hele domme actie en gaf daarmee zijn tegenstander de kans om het punt op te eisen.

Naast mij zat Clement te zwoegen tegen GM Daan.

En zelf zat ik tegen de volgende stelling aan te kijken.

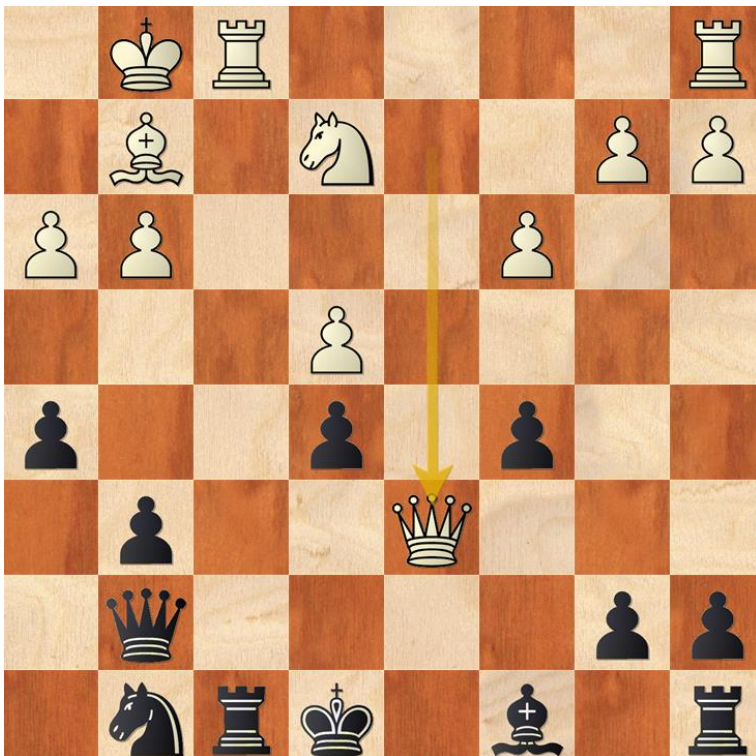
Tegen mij is voorbereiden niet nodig. Ik hang mijzelf wel op. Zo ook in deze partij keek ik tegen een tamelijk onspeelbare stelling aan.

In mijn hoofd stond Leiderdorp al 3 – 0 voor, als ik de tussenstand en de te verwachten uitslag van de partijen van Clement en mijzelf meetelde.

Maar de gifbeker was nog niet leeg.

Twan had een prachtige partij opgezet, stond echt wel heel goed. Maar ergens in de krankzinnige complicaties op het bord beging hij een ongeluk en zijn tactisch alerte tegenstander trok vervolgens de partij naar zicht toe.

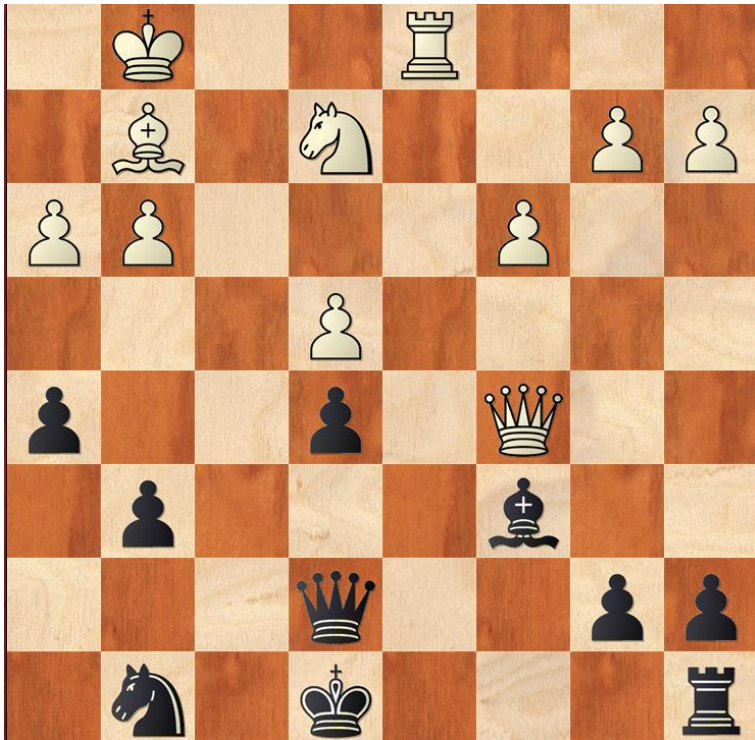
Ondertussen was ik weer wat verder in de partij en het was er niet beter op geworden.

In mijn hoofd stond Leiderdorp nu op 4 – 0 als ik de tussenstand en de te verwachten uitslag van de partijen van Clement en mijzelf meetelde.

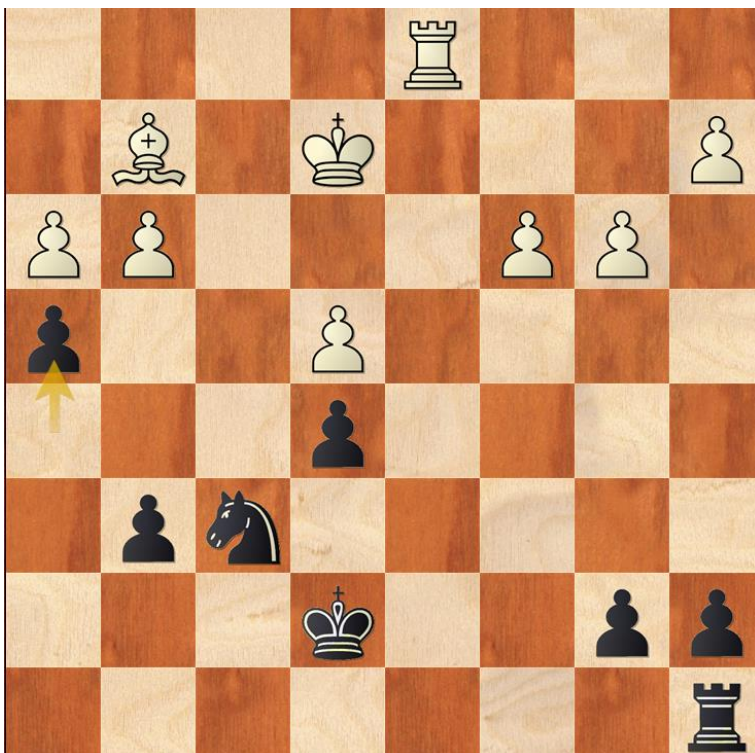
Enfin mijn tegenstander deed het toch niet zo heel handig. Eerst pakte hij pion c5 maar liet hij wel de dames van het bord ruilen.

In de volgende stelling speelde hij Dc5xe7. Dat had ik niet gedaan.

En kreeg ik weer een beetje hoop. Zwart staan niet meer totaal verloren na 23. Dxe7 Kxe7 24. Kf2?! (24. c4 gevolgd door Pe2c3 is echt veel sterker.) 24 .. Pf6 25. Ke3 Lb5 en nu stond mijn tegenstander Lxe2 toe. De 'repair man' in mij was definitief opgestaan. Ik kon deze stelling nog behoorlijk verbeteren en had zo weer het initiatief terug, voor even.

Dat leidde uiteindelijk tot:

De pion op h3 wordt vastgelegd en zo wordt de witte looper er niet beter op.

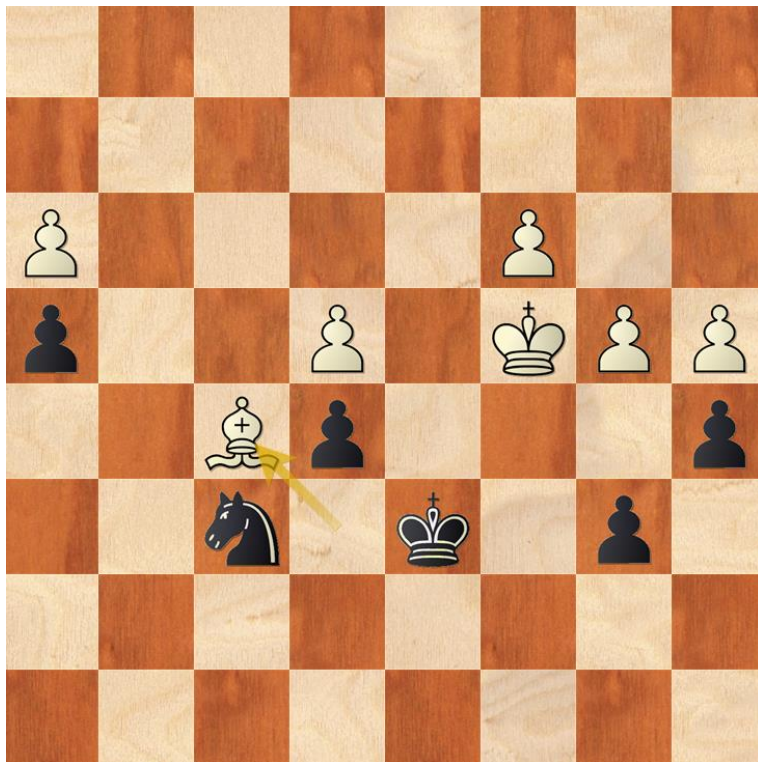
Aan de andere borden was er ook veel gebeurd. Clement stond technisch verloren en ik gaf hem geen enkele kans meer tegen GM Daan. Maar Paul had zijn tegenstander creatief van het bord geofferd. Dinard aan bord één had laten zien dat het ook voorbereid niet verstandig is om hem op te zoeken in zijn lijfvarianten. Dinard snapt het gewoon te goed en zal je verrassen.

Onze invaller Richie versloeg, naar ik heb begrepen, in een tweede aanvalsgolf zijn tegenstander. Allemaal opstekers!

Sander overspeelde zijn tegenstander maar was in de afwikkeling niet bepaald alert en liet eeuwig schaak toe.

Tussenstand ASC - Leiderdorp 3,5-2,5. Clement zou echt gaan verliezen. Het zou op mijn bord aankomen. Leuk.

Het lukt mij ook de torens te ruilen en zo kregen wij na veel geschuif de volgende stelling waarop ik 3x dezelfde stelling claimde.

Ik kondigde 50. Kd6 – c6 aan, met nog maar 4 minuten op mijn klok kon ik het niet helemaal construeren. Ik probeerde het toch maar. Bleek dat ik het wel goed had gezien maar toch niet gelijk had. De eerste van de drie keer was zwart aan zet in de stelling met de koning op c6 en de andere twee keer was wit aan zet. Heel gedoe dat claimen. Wit krijgt ter compensatie voor de valse claim er twee minuten bij, in ons geval van 11 naar 13 minuten, maar die elektronische schaakklokken laten zich niet zo heel snel instellen. Zo zaten wij veel meer dan twee minuten te wachten tot de klok was ingesteld en het verder ging.

Clement had ondertussen opgegeven, tussenstand 3,5 – 3,5.

Op mijn bord ging het nu snel. Na 50 .. Kc6 volgde 51. Lg6 Pg4 Nu blijkt waarom het zo belangrijk was de pion op h3 vast te leggen. Hij is zeer kwetsbaar. Mijn tegenstander besloot na enig denken een crisis te forceren 52. Le8+? Kc7 Mijn tegenstander dacht nog na tot ook hij nog maar 2 minuten bedenktijd had en speelde 53. Kd5?? .. Waarschijnlijk had hij heel nauwkeurig berekend dat Pg4-f2xh3 zou zijn op te vangen. Ik had het niet bekeken, want 53. .. Pf6+ was mijn idee. Waarna mijn tegenstander verbijsterd 54.Kxe5 Pxe8 en vervolgens nogal random 55.Ke6 .. speelde. Ik had, geheel pervers, op deze wending gerekend en flitste 55. .. b5 eruit.

Er promoveert nu altijd een zwarte pion op veld a1. Het is ook met weinig tijd niet gecompliceerd meer voor zwart. Na nog enige zetten gaf wit op. Verbijsterd, vermoed ik.

Ach ja, schaken op ons niveau is ook op je handen zitten en wachten tot je tegenstander blundert.

Zo had ASC met 4,5 – 3,5 gewonnen. Het diner na afloop in Alphen aan den Rijn was nog lang gezellig.

Leuk die KSNB competitie!